

[Undervisningsministeren.]

rence kommunerne imellem om at placere institutioner for uddannelse. Men under alle omstændigheder har staten ikke nogen forpligtelse til at betale mere end de $\frac{5}{6}$ af opførelsesværdien eller købesummen.

Det ærede medlem hr. N. Chr. Christensen og det ærede medlem hr. Weikop var inde på forholdet til de privatejede skoler. Jeg vil gerne sige, at jeg ikke kan se, at der er nogen ulykke forbundet med, at man måtte gå over til status som selvejende institution for at få de 100 pct. Den selvejende institution er jo en form, der nyder megen anseelse inden for de frie skolers kreds. Men på den anden side har jeg forstået de følelser, der næres i de privatejede skolers kreds, og jeg vil da gerne udtrykke min påskønnelse af det arbejde, der gøres af disse kredse. Det er der altså taget hensyn til på en måde, som både det offentlige og de private skoler kan være tjent med.

Det ærede medlem hr. Weikop kom ind på spørgsmålet om samarbejdet mellem ministeriet og skolerne. Jeg vil gerne understrege, at jeg anser det for at være en vigtig forudsætning, at man etablerer et sådant forstående samarbejde. Gør man det, vil man også klare de problemer, der vil opstå med hensyn til forståelsen af begrebet uddannelsesformål. Hvad kommunerne angår, er der jo problemer gang på gang, når vi skal finde ud af den økonomiske byrdefordeling mellem stat og kommune. Nu er vi nået til dette kompromis; vi har markeret, at kommunerne må have en andel i udgifterne her, og selv om jeg ikke synes, at det oprindelige forslag var urimeligt, har jeg kunnet gå med til den ordning, der nu er stillet forslag om.

Jeg vil gerne sige til sidst, at ordningen i det hele er udtryk for det ønskelige i et samarbejde mellem stat og kommune, men også et samarbejde mellem de offentlige instanser og erhvervslivets folk. Det er, som jeg udtrykte det ved første behandling, afgørende, at disse parter finder hinanden, og jeg mener, at lovforslaget, som det nu foreligger med de ændringer, der er enighed om, er et godt udtryk for disse bestræbelser. Jeg er glad for den tilslutning, lovforslaget har fået. Jeg forstår, at de ærede ordførere er enige med mig om, at der nu er tilveje-

bragt så hensigtsmæssige rammer for erhvervsskolerne, at de på en god måde kan danne baggrund for de mange bestræbelser, der i fremtiden må øves for at højne skolerne både fagligt og pædagogisk. Jeg udtrykker håbet om, at vi i den kommende tid vil være i stand til at skaffe de fornødne bevillinger til den udbygning, der må finde sted.

Jeg takker for den enstemmige tilslutning, lovforslaget har fået.

Hermed sluttede forhandlingen.

§§ 1-4, ændringsforslagene nr. 1 og 2, § 5, således ændret, ændringsforslag nr. 3, § 6, således ændret, §§ 7-12, ændringsforslag nr. 4, § 13, således ændret, §§ 14-17, ændringsforslag nr. 5, § 18, således ændret, og § 19

vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling
vedtoges uden afstemning.

Formanden: Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om oprettelse af et universitet i Odense.

(Første behandling af lovforslaget (nr. 125) findes i tidenden sp. 4345, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 1039).

Der var stillet 2 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Lis Groes: Det foreliggende lovforslag om et kommende tredje universitet i